

ното разположение не е прѣдставлявало за турцитѣ никакви особени затруднения. Началствующитѣ надъ опълчението лица, при тия условия, не сж могли да не съзнаватъ своето критическо положение, но, увѣрени въ неустрашимостѣта на своитѣ части и въ очакваната поддържка на генерала Гурко, тѣ се рѣшаватъ да посрѣщнатъ многочисления си неприятель у своитѣ позиции и да не ги отстъпятъ освѣтъ въ случай на послѣдня крайностъ...

Часътъ къмъ 10^{1/2}, прѣди пладнѣ, откъдѣ южната страна на града, гдѣто се издига тѣй наречената „Берекетска могила“, на дѣсно отъ шосето Одринъ—Стара-Загора, се започва една адска артилерийска далекобойна стрѣлба, насочена срѣщу цѣлата позиция на опълчението, която стрѣлба причинява на всждѣ разрушения и смъртъ. Подъ прикритието на тая ужасна стрѣлба, неприятелскитѣ пълчища въ три линии начеватъ усилено настѣпление съ намѣрението : пѣхотата имъ да изгони опълченския отрядъ отъ неговитѣ позиции, а кавалерията имъ — да му прѣсѣче единствения пѣтъ за отстъпление — пѣтя за Казанлъкъ. На смъртоноснитѣ гранати, които изригватъ турскитѣ полски далекобойни чудовища, и които покриватъ съ огънь и димъ цѣлото пространство, що дѣли воюващитѣ страни, захващатъ отначало да отговарятъ рускитѣ планински и четирифунтови оржия, но почти безуспѣшно. Настѣпвающитѣ неприятелски колони послѣдователно залѣгатъ и, стрѣляйки срѣщу разположението на незначителнитѣ опълченски сили, засипватъ послѣднитѣ съ невъобразимъ градъ куршуми, които още въ първитѣ минути на сражението избиватъ изъ строя десетки храбри и отчаяни български борци. Захващатъ ужасна стрѣлба и опълченцитѣ — стрѣлба отъ на-